

26 СЕПТЕМВРИ – ЕВРОПЕЙСКИ ДЕН НА ЕЗИЦИТЕ В ПДТГ

Автор: Марин СТАНЕВ

Учениците от Х1А, ХА и ХБ класове от ПДТГ с ръководител Марин Станев изготвиха своеобразен хартиен флашмоб под формата на Айфеловата кула на флипчарт във фоайето на Гимназията, като на малки залепващи се листчета описаха с една или няколко думи и изречения на английски, френски и български език своите впечатления за живота в училище, който те определено харесват, както и за любимата си туристическа дестинация и интернет.

По този начин учениците представиха и някои от специалностите, които те изучават в училище,

като например „Електронна търговия“, „Организация на туризма и свободното време“, „Бизнес администрация“, „Икономическа информатика“ и др.

ЕДИН ПОГЛЕД КЪМ РОДИТЕЛСКАТА СРЕЩА В ПДТГ

Автор: Татяна МАКСИМОВА

На 26.09 аулата на Търговската гимназия в Свищов отвори врати за поредната родителска среща - първа в юбилейната 135-та година от историята на школото. И може би щяхме да отменим с високата скорост на забързания делник деловия ѝ тон, ако не беше се случило едно малко чудо... Отначало през отворените прозорци се завърна Лятото - с омайващ дъх на зрели плодове и разхлаждани от дунавския бриз цветя... После долетяха Свищовските лозници - празниците на града - с предчувствие за Дионисиев танц..., и седнаха на задните редици. Но " звънецът би" и в настъпилата тишина екна химнът на Първото професионално училище в България. Невидимата диригентска палка на изящно тържество вдигна всички на крака и превърна събитието в празник. Празнични грейнаха и " лицата, и дрехите, и душите, и мислите..."

По идея на директора всеки преподавател се представи кратко на родителската общност - мил реверанс поканен за приятелство и сътрудничество. Г-жа Румяна Иванова – вярна на изтънчения вкус, с артистично слово и аристократизъм овладя аудиторията. В ролите на ръководител, педагог и водещ тя поднесе приветствие, запозна с нормативните документи на учебното заведение, изтъкна предимствата на дуалното обучение,

представи новата професия " спедитор - логистик" за осмокласниците, както и социалния работник в екипа ни, потвърди продуктивния диалог с Фондация " Димитър Хадживасилев" и с Училищното настоятелство, апелира към сформирани на Обществен съвет като перспективен модел за партньорство с родители и институции, благодари на миналогодишната такава структура. Редица въпроси по организацията на учебния процес в елитното ни иновативно училище разясниха заместник-директорът Юлия Величкова, Петя Гутева (за отпускането на ученически стипендии), Румяна Пенева (за предложените проекти за работа с децата и за техните ръководители), а Теодора Спасова и Моника Цветанова споделиха моменти от вълнуващото си участие в международни проекти в сферата на екологията и на чуждозиковото обучение - Полша, далечна Финландия...Мамещо, нали? ... Аудиторията слушаше притихнала...

Срещата "дописа" реализирания през изминалата учебна 2018/19 г. проект "Училище за родители" с модератор педагогическия съветник Румяна Пенева и с участници класните ръководители и родителите. Да

бакалавърска степен е по икономика на туризма, магистърската ми – по икономика и мениджмънт на туризма, а специалните ми квалификации са по валутен, митнически и данъчен контрол и икономическа педагогика – именно тези мои квалификации ме доведоха тук като учител по туризъм в ПДТГ „Димитър Хадживасилев”. Предстои ми кандидатстване по докторантска програма следващия месец. Всички мои специалности и квалификации са придобити в СА „Д. А. Ценов”- гр. Свищов. По време на образованието си съм се занимавала с различни неща, но винаги съм се стремилa към преподавателската професия. Целите ми са свързани с това – да уча и да вдъхновявам учениците да се развиват и образуват в направления, които будят техния интерес. Най-важното за мен е да се придобиват нови и различни знания и умения, които да бъдат полезни за реализирането на младите хора, но също така да са приятни и да им доставят удоволствие в ежедневната практика.

Ученик: Доволна ли сте от избора си?

припомним, че тогава майките и бащите пристъпиха плахо в "тера инкогнита" на детските вълнения, но успяха да се "сприятелят" с проблемите на училищното битие чрез забавни интерактивни методи. Днес, в условията на затруднена комуникация между поколенията, са необходими повече от всякога подобни проекти и съпътстващи ги форми на диалог, които да " работят" за педагогизацията на родителите.

Педагогизация на родителите ли? - Нищо странно. Още през 17. век великият Коменски във "Всеобщ съвет за поправяне на човешките дела" твърди, че човек се образова през целия си живот - от люлката

до гроба. "Училището е всичко и всичко е училище!"...

"Учителят" от портрета в аулата потвърди...

Родителската среща продължи в класните стаи. После ще се влее в шумното веселие на Свищовските лозници...- малко строга, но вече празнична. Много празнична!

До завръщането ѝ в училище!

ИНТЕРВЮ НА XI А КЛАС (2-РА ГРУПА) С Г-ЦА НЕВЕНА ЛЯСКОВА- УЧИТЕЛ ПО ТУРИЗЪМ

Автор: Тодор ГЪОРМОВ, XI „а“ клас

От началото на учебната 2019/2020 г. часовете по туризъм в нашето училище води младата и амбициозна г-ца НЕВЕНА ЛЯСКОВА. С нея разговаря ученик от XI „а“ клас. Ето какво сподели начинаещият педагог.

Ученик: Какво сте завършили и кое Ви накара да станете учител ?

Н. Ляскова : Ще започна с това, че моята бакалавърска степен е по икономика на туризма, магистърската ми – по икономика и мениджмънт на туризма, а специалните ми квалификации са по валутен, митнически и данъчен контрол и икономическа педагогика – именно тези мои квалификации ме доведоха тук като учител по туризъм в ПДТГ „Димитър Хадживасилев”. Предстои ми кандидатстване по докторантска програма следващия месец. Всички мои специалности и квалификации са придобити в СА „Д. А. Ценов”- гр. Свищов. По време на образованието си съм се занимавала с различни неща, но винаги съм се стремилa към преподавателската професия. Целите ми са свързани с това – да уча и да вдъхновявам учениците да се развиват и образуват в направления, които будят техния интерес. Най-важното за мен е да се придобиват нови и различни знания и умения, които да бъдат полезни за реализирането на младите хора, но също така да са приятни и да им доставят удоволствие в ежедневната практика.

Н. Ляскова : Разбира се, за мен да бъда учител е едно голямо приключение – всеки ден е различен и интересен, научавам много нови неща .Обогатяват ме запознанствата с учениците. Имала съм възможността да избира различен от сегашния си път и да замина в чужбина, но фактът, че останах тук, ме радва!

Ученик: С какви чувства Ви посрещнаха в ПДТГ „Димитър Хадживасилев” ?

Н. Ляскова: Всички колеги ме приветстваха сърдечно, довериха ми се. Помагат ми в приобщаването ми като нов учител и винаги са насреща, когато се появят проблеми.

Ученик: Какви са най-големите Ви трудности до момента?

Н. Ляскова : В началото подробното развиване на всеки урок беше предизвикателство, но впоследствие осъзнах, че ми помага да съм по-целенасочена. Точно това мое непознато досега ежедневие ме направи още по-организирана. Както учениците, така и аз всеки ден научаваме нещо ново и различно.

Ученик: Кое е Вашето вдъхновение ?

Н. Ляскова: На този етап мога да кажа, че желание и хъс за работа ми дават учениците – всеки един е посвоему неповторим и интересен. Срещайки се с тях, опознавайки ги, се вдъхновявам да работя още по-усърдно и да предизвиквам интереса им към учебните дисциплини, по които им преподавам.

Ученик: Кои Ваши лични качества Ви помагат в учителската професия?

Н. Ляскова: Аз съм много усмихната, позитивна, мотивирана и контактна личност и мисля, че точно с тези мои качества достигам до всеки ученик, с когото общувам. Когато съм близо до възпитаниците си, се интересувам от чувствата и емоциите им и вярвам, че по този начин печеля не само тяхното приятелството, но им помагам по-лесно и с удоволствие да усвояват учебния материал по предмета. Вярвам, че заедно ще продължим и че пътуването ни ще се превърне в приключение!

Бележка на редакцията: ВЯРВАМЕ ГО И НИЕ – ВСИЧКИ УЧИТЕЛИ И УЧЕНИЦИ !

ЕДИН НЕЗАБРАВИМ ЧАС

Автор: Биляна БИСЕРОВА, X „6“ клас

В рамките на тридневната обмяна на опит по Национална програма „Иновации в действие“ педагози и ученици от иновативната гимназия по туризъм и предприемачество „Райко Цончев“ – гр. Добрич споделиха с екипи от Търговската гимназия добри практики.

На 14.11. 2019 г. в 17 часа аулата на крайдунавското школо грейна празнично в необикновен учебен час по предприемачество, свързан с темата „Педагогика на Освобождението“. На „открития урок „ учителката г-жа Юлия Величкова представи на гостите иновативен начин на преподаване чрез две игри.

В първата бяха наредени петнадесет стола във формата на кръг, а петнадесет ученици трябваше да обикалят около тях при съпровод на музика. При неочакваното спиране на мелодията всеки от играчите заемаше своето място на един от столовете, като след веселата пауза се махаше по

един стол, а неуспелият да седне изгаряше. Играчите бяха поуморени, но все пак с достойнство и хъс се бориха докрай в името на победата. Поуките бяха ясни и бе направена крачка към формиране на предприемаческите качества, и то по един забавен и увличащ начин.

Във втората игра учениците на случаен принцип се разделиха на пет отбора. Всеки отбор изтегли предмет, който трябваше да превърне в нещо ново и уникално. На разположение имаха 25 минути. Обмисляха се технически характеристики и прагматични и дизайнерски решения. Госпожа Величкова помагаше със съвети и напътствия, а емоциите послушно дадоха път на рационалното начало и съсредоточения творчески дух. Когато дойде време за представяне на иновативните продукти (а тази част бе умело режисирана като реклама с действащи актьори сред картонения декор на импровизиран телевизор !), младата креативна мисъл, размахът на въображението и артистичното изпълнение, наситено с много смях и настроение, увериха всички в блестящото бъдеще на младите предприемачи.

Часът завърши така, както бе започнал – с наредените в кръг столове, които трябваше да успокоят страстите и да „съберат“ различията и идеите –още едно оригинално хрумване на организаторите, което разчиташе на символиката на кръга. Госпожа Величкова попита всеки един от участниците как се е чувствал по време на игрите и изпълнението на задачите. Тогава си спомних как със същия въпрос се бе обърнала и към мен преди две години в часа по предприемачество. Мил и незабравим спомен

ДОСТОЙНИ НАСЛЕДНИЦИ НА ДАРИТЕЛЯ

Автор: Йоанна МИТЕВА, X „б“ клас

30-годишната Станимира Ницова, майка с малко дете, страда от тежка болест и в нейна подкрепа се включи цял Свищов с благородна кампания - набиране на средства за химиотерапия (170 000 лв.) и за операция (30 000 лв.). С благотворителна цел на 5 ноември в ПБНЧ „Еленка и Кирил Д. Аврамови“ се игра пиесата “Facebook-кът на Чудомир“. Търговската гимназия пое щафетата на хуманното начинание и също откликна на зова за помощ.

Идеята се роди на заседание на Ученическия съвет на ПДТГ, на което Натали Велиева, ученичка от 12. клас, предложи да организираме благотворителен базар в помощ на Станимира. Разпределихме си задачите за покупката на всичко необходимо. С помощта на г-жа Теодора Спасова, координатор на ученическото самоуправление, за една седмица успяхме да реализираме намерението си и на 11.11.2019 г. се осъществи базарът във фойето на училището. Бяхме наредили маси със сладки и солени храни, книги, истински пчелен мед, козметика, дребни сувенири. Първа се включи в инициативата нашата директорка г-жа Румяна Иванова с парично дарение, а всяко междучасие идваха учители и ученици от различни класове - някои купуваха „апетитни стоки“ , а други оставяха скромни суми. Страхотен беше вкусът на домашните кифлички, измайсторени от Натали и майка ѝ, на сладкишите, приготвени от Т. Спасова, както и на останалите вкусотийки. Пихме чай и кафе с неповторим аромат. Дали защото го направихме с мисълта за добротворство...Инициативата доказа за пореден път колко съпричастни към чуждата болка и всеотдайни на благородни каузи можем да бъдем ние - младите последователи на патрона ни Димитър Хадживасилев. До края на деня успяхме да съберем сумата от 333 лв., която веднага бе преведена по дарителската сметка. Трябва винаги да помагаме на нуждаещите се, защото ненапразно Джек Керуак е казал: „Правете добро и не мислете за

благотворителност, понеже благотворителността в края на краищата е само дума.

ХРАНАТА - НЕОБХОДИМОСТ ИЛИ УДОВОЛСТВИЕ, ЗДРАВΟΣЛОВНА ИЛИ НЕЗДРАВΟΣЛОВНА?

Автор: Марияна ЛЮБЕНОВА

В часовете по здравно образование ние научихме много за храната. Вече знаем, че ако искаме да сме здрави и да се наслаждаваме от нея през пролетта, трябва да приемаме зеленолистни зеленчуци и супи, а през лятото – салати и ястия, богати на витамини. През есента да ядем последните плодове, корени и ядки, а през зимата - месо и зимнина поради повишените нужди от калории. Сезонността кара организма да познава и да се стреми към цикличност. Така няма стрес, породен от хаотичното хранене с каквото ни падне, и сме в хармония със земята и природата около нас. Ягоди през декември, зеле през март - това е безумно. Да се възползваме от даровете, които ни предлагат годишните времена в изобилие. Знаем, че колкото и „супер” да са храните, нетрадиционни за България, по-добре е да намерим българските им заместители. Цитруси? Касисът, аронията, магданозът и зелето имат същите количества витамин С. Храната действа най-добре на хората, които живеят в районите, откъдето тя произлиза.

Глобализацията ни дава възможността да се храним с продукти от другия край на света – киноа от Боливия, кърри от Индия, водорасли от Япония. Грижата за качеството на храната и нуждата да добавяме все повече полезни суперхрани, за да се компенсира влиянието на екологичното замърсяване, докарва все по-големи вреди на екосистемите по цял свят. Така е в развиващите се страни и в тези от Третия свят, чиито икономики са слаборазвити. Там милиони

хора страдат от недохранване. Най-силно засегнатите от глада държави според експерти са Конго, Бурунди, Еритрея, Чад и Етиопия. На другия полюс са нациите, които са най-облагодетелствани от глобализацията – те са най-затлъстели и боледуващи.

Убедени сме, че храната е изключително важна за качеството на живота. Затова има

Световен ден на хранат; Световен ден на хляба.

16 октомври е ден, посветен на изхранването на населението, затова може да го срещнем и като Международен ден за борба с глада.

Този ден е повод да се замислим над това, какво е направено и какво трябва още да се направи, за да се реши един глобален проблем – да няма хора по земята, които гладуват.

Световният ден на храната (World Food Day) се отбелязва на 16 октомври, като е обявен през 1979 г.

Неслучайно е избрана датата, на която е образувана Организацията по храните и селското стопанство на ООН – 16 октомври 1945 г.

За първи път страните в света официално провъзгласяват за една от най-важните задачи решаването на проблема с глада и създаването на условия за развитие на устойчиво селско стопанство, което да може да изхрани хората на Земята.

ЗАБРАВЕНИТЕ ЛИЧНОСТИ

Автор: Йоанна Митева - 10.“б“

Днес ще ви запозная с историята на една велика жена, а именно – българката Райна Касабова. Родена е на 1 юли 1897 г. в Карлово. Баща ѝ Васил Касабов е участник в боевете на Шипка

през август 1877 г. Кръстник на майка ѝ Мария е самият Васил Левски. Братът на Райна – Роман, едва ученик в четвърти клас се включва в четата на Яне Сандански и се сражава за свободата на Македония. Цялото семейство е обзето от възрожденски плам и оставя дъря в българската история.

Като малка Райна разнася писмата на революционния комитет в Карлово. Завършва курс за самаряни през 1912 г. По време на Балканската война служи като доброволка самарянка в Първа полева подвижна болница край Одрин – там се отличава като най-невърстната, но и най-храбрата милосърдна сестра. На 30 октомври 1912 г. лети като пилот наблюдател със самолет „Воазен“ над Одрин – това не се е случвало никога преди в историята на бойната авиация! Карловката става първата жена в света, взела решаващо участие в боен полет, който продължава 43 минути. От борда на самолета, застанало зад пилота на наблюдателското място, срещу куршумите, петнадесетгодишното момиче изпълнява с риск за живота си поставената му стратегическа задача – хвърля позиви над Одрин и информира с тях жителите на града, посочва им как да действат, за да не дадат излишни жертви при превземането на крепостта. Преживяването е неповторимо – изпълнено с дъха на авантюра и с гордост от успешната мисия. Това е патриотичното и гражданското чувство на една наша връстничка. Години по-късно в Карлово я посещава самата Валентина Терешкова – първата жена космонавт в света, и я поздравява.

Райна Касабова завършва земния си път в София на 25 май 1969 г. 40 години след смъртта ѝ – на 23 ноември 2009 г., в нейна чест е кръстен ледник в Антарктида. Той като че ли е един от малкото,

които запазват спомена за нея. Защото карловката си отива от този свят забравена още приживе, а гробът ѝ твърде скоро потъва в бурени. Но тя записва името си в световната история като жената пионер в авиацията. Първи иноватор за времето си, оставя дълбока следа в тогавашните исторически събития.

Питам се, ако беше наш съвременник, дали бихме я приели и оценили по достойнство и дали нямаше да я отхвърлим като аутсайдер заради новаторските и нестандартни идеи, заради амбицията, хъса и убежденията, заради смелостта ѝ. Нашето общество все по-трудно оценява и приема различните. Поставя спънки, не признава постижения и не оценява усилията, положени, за да се постигнат тези резултати. Ако искаме да вървим напред, трябва да вярваме на себе си, да се борим за мечтите си, да не се предаваме при провалите. Ако по пътя си срещнем прогресивен и нестандартен събеседник, нека вникнем в неговите идеи, оценим потенциала му и дадем шанс на мечтите му. Световният прогрес се нуждае от мечтатели, иноватори, личности, доказали се в своята сфера, без значение от каква националност, какъв пол и каква възраст са. Човешкият интелект не трябва да бъде ограничаван от предразсъдъци, страх от новото и различното и песимизъм. Един от най-забележителните български възрожденски строители е казал: „Не градете дувари да ви разделят, изграждайте мостове да ви събират“.

КАКВО Е ЛУНАТА? КАКВО СА ЗВЕЗДИТЕ?

*Ако те не блестяха на влюбени нощем в очите,
ако нямаше вперени в синята вис телескопи
към загадките скрити на вечно пламтящи
въртопи,
ако нямаше вик: “Победих!...Разгадах!...”
Ако нямаше жажда да стигнем до тях –
какво е луната! Какво са звездите?...*

Из „Въпроси“ – ОРЛИН ОРЛИНОВ

ПЪТЕШЕСТВИЕ ДО ЦЕНТЪРА НА ЗЕМЯТА

Автор: Цветелина ПЕРНИКОВА, XI „б“ клас

Аз съм Цветелина Перникова от XI „б“ клас и искам да споделя с Вас едно вълнуващо преживяване.

Макар че миналата година дойдох в Свищов и в Търговската гимназия от далечна Ирландия, тук – в новото ми училище, неотдавна имах щастието да посетя друга, не толкова далечна страна – Словения, и тя за мен се превърна в център на незабравими емоции! Те се оказаха много по-вълнуващи от научната фантастика в романа на Жул Верн „Пътешествие до центъра на Земята“!

И така, аз и петима мои съученици – Александра от XI „а“ клас, Бранимир от IX клас, Ивайло Георгиев от XII „а“ клас и Ивана и Донислав от XII „б“ клас разбрахме, че училището ни е включено в международен проект за мобилност на Програма „Еразъм +“. Негова цел е да стимулира толерантност и сърдечност във взаимоотношенията между различните религиозни, културни, сексуални, социални и национални общности, да поведе диалог и сближаване на основата на общочовешки хуманни ценности и добродетели. Решихме да се включим и в средата на октомври заедно с ръководителя на групата г-жа М. Узунова заминахме за град

Murska Sobota, Словения. Пътуването ни показва колко е важно да си отговорен и да знаеш чужд език, за да можеш да се справиш отвъд

българската граница. Задачата ни беше да се опознаем с представителите на четири европейски държави – Словения, Литва, Румъния и Гърция, като изградим пълноценен и дружески диалог (по темата ни – LGBT). Тези хора за нас бяха странни и ни предстоеше нелеката задача да се научим да ги приемаме такива, каквито са – с различна от нашата сексуална ориентация. С времето свикнахме и се сприятелихме. От всички държави се сформираха 5 групи, а във всяка имаше по един представител от държава.

Отседнахме в селцето Ракичан, десет дена живяхме като знатни особи – в дворец. Запазихме незабравими мигове, които навярно никога няма да се повторят. Като във вълшебна приказка трапезата ни се отрупваше всеки ден с най-различни ястия, които никой от нас не беше опитвал преди. Спомних си за Ран Босилек, който разказваше за нещо подобно в „Момче и вятър“ : „ Седнало при празна маса, постлало кърпичката и рекло: „ Кърпичке, дай ми да ям!“ Докато издума, пред него се наредили все хубави гозби. Смаяли се хората в кръчмата...“ Новите вкусови усещания „подслаждаха“ невероятните ни впечатления от екзотиката на непознатото – забавленията и разходките, срещите с природните и културните забележителности сякаш нямаха край.

От 5-ия до 10-я ден всяка държава изготвяше презентация, за да ни разкаже по-добре за себе си. В Деня на традиционната вечеря нашата маса, бих казала, изненада с най-изобилна храна. Никой от новите ни приятели не познаваше лютото чушле и затова доста се посмяхме на

ужасните им физиономии. Но това се прие откъм веселата му и добра страна.

След презентацията ни за България, през последната вечер, се хванахме на хорото „Бяла роза“ – едно чудесно „довиждане“, отправено към чуждоземните ни приятели. За да не се забравим, сформирахме група във „Фейсбук“ – сега се търсим постоянно.

Тръгнахме си заредени с нова, по - завладяваща емоция, с вяра в чудесата и с още по - силна жажда за пътешествия – ДО КРАЯ НА ЗЕМЯТА !